

da det vil vise sig — ved Udløbet af de 6 Maaneder —, hvorvidt Paagældende har været istand til at opfylde Betingelserne.

Tscherning: Jeg kan ikke see Andet, end at vi ved dette Endringsforslag blande os ind mellem to Parters gjensidige Forhold. Lad os forudsætte, at Krøhnke imorgen udløste disse 20,000 £ med andre 20,000 £, og iovermorgen blev sagsøgt paa samme Maade, hvad saa? Her er opstillet et Princip, som gjør Lovens Fuldbhørlighed fra Ministeriets Side i vor Interesse — saaledes at vi faae en Jernbane — i Principet umuligt, thi den samme Manege kan fortsættes, saa ofte det skal være. Det er ikke muligt for Krøhnke ligeoverfor dette Forslag at staae en Sikkerhed, som kan være tilstrækkelig, eftersom enhver Sikkerhed kan blive angrebet; men dermed er Dommen jo ikke færdig. Jeg kan ikke see Andet, end at dette er en høist uheldig Indblanding i et Forhold, som ikke kommer os ved, en Indblanding, der seer ud, som om man vilde lægge denne Banes Tilveiebringelse Hindringer i veien (En Stemme: Tvertimod!). Det ærede Medlem siger „tvertimod“, men saa maa han være sikker paa, at der ikke kommer Nogen en anden Gang og angriber Depositumets Sikkerhed, og dertil behøves ikke Andet, end at der klages, der behøves ingen Retsafgjørelse (Afskyldelse). Ja, det er Tingene, de Herrer bilde sig ind, at de have en Retsafgjørelse; de troe saa sikkert, at disse Penge kunne reclameres; men dette skulle vi ikke inblade os paa at udtale nogen Mening om. Dette Endringsforslag kan efter min Overbeviisning kun være stillet af Folk, der gaae ud fra den Formening, at Tredeemand kan tage disse 20,000 £ tilbage; man har da af Forsigtighed taget det enkelte Tilfælde, som man træde forelaa, og deraf creeret et Princip, som er fordærveligt.

Ville: Skjøndt man ganske vist meget let kan blive træt af denne Discussion, er der to Punkter, som jeg dog skal tillade mig at be-

røre. Det ene er, at den stete Endring ingen kunde skyldes Indenrigsministeren. Vi have her i Folkethinget vedtaget Ministerens Forslag, saaledes som han dengang ansaae det for at være bedst skikket til at fremme det hele Foretagende, og dette Lovudkast kom til os, efterat Ministeren var fuldkommen bekendt med, at der var reist en Tvist angaaende dette Depositum. Efterat vi saa havde vedtaget Indenrigsministerens Forslag, kom Sagen ind i Landstthinget. Der er denne Bestemmelse indsat, og den er indsat i Forslaget mere imod end med den høitærede Ministers Ønske. Altsaa, siger jeg, kan det ikke være nødvendigt fra Indenrigsministerens Standpunkt at have denne Bestemmelse; det kan ogsaa af den Grund ikke være det, at det er aldeles piensynligt, at denne Tilspøining, saa langt fra at lette det Krøhnkeste Foretagende, tvertimod skaber nye Vansteligheder. Jeg skal gjøre opmærksom paa, ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds (Fenger), at jeg virkelig er en ligesaa varm Ven af den hele Tanke om, at Krøhnkes Jernbane kunde blive bygget, som han eller nogen Anden. Jeg kan tvivle om Muligheden deraf, men fra det Første af, da Sagen kom frem, har jeg gjort, hvad, der stod i min Magt, for, at der skulde blive givet Manden Leilighed til i Gjærning at vise, hvorvidt han kunde udføre Planen eller ikke. Det er saa langt fra, at jeg skulde ønske at skabe denne Sag Vansteligheder, at jeg tvertimod er imod den Tilspøining, Lovforslaget har faaet i Landstthinget, fordi jeg deri seer en ny Vanstelighed. Dersom det nemlig ved den eventuelle Dom skulde vise sig, at Krøhnke er den rette Deponent af disse Penge, saa vil man indsee, at man har paabyrdet ham eller det nye Actieselskab, der skal være dannet inden 6 Maaneder efter denne Lovs Emanation, den Forpligtelse at deponere 20,000 £. Dersom Depositumet er reent og klart i dette Øieblik, lægger man en ny Byrde paa Mandens Skuldre, og jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at praktisk taget vil det ikke være mu-